

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΕΚΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ

—
1886

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΙΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΥΠΟ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΥΘΕΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΡΑΡΤΗΔΕΣ	ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΙΣΤΡΑΦΟΝΤΑΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Διὰ τὴν Ἐξωτερικὴν . . . . Δρ. Ν. 20.	Ἐν τῇ Γραφεῖῳ τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
• • • • • Ἐσωτερικὴν . . . . • • • 15.	Ὅδου Παναχαιοῦ
• • • • • τοῦδε κκ. Φοιτητῆς . . . . • • • 8.	ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Περιγραφή τῆς ἐν Παρισίοις ἐκθέσεως ἀστικῆς ὑγιεινῆς (exposition d'hygiène urbaine), ὑπὸ Ἰωάννου Χρ. Βάμβα, παρέδρου τοῦ Ἰατροσυναδρίου. (Συνέχ.) — Ἀκαδημία τῆς ἰατρικῆς ἢ ἐν Παρισίοις, Λευκαμαστικαὶ αὐτικαὶ (Συνέχ.). — Παρατηρήσεις τινὲς περὶ τῆς ἀρτίως ἐκδοθείσης συγγραφῆς τοῦ ἰατροῦ Σπυρ. Ι. Κανέλλη, ὑπὸ Ι. Θεοφανίδου (ἐν Ἀγρινίῳ). — Ὁξάλουρίας θεραπεία. — Χοιραδικῶν ὄγκων θεραπεία. — Ὀδοντόκριμα ἐπὶ ὑδραργυρικῆς στοματίτιδος. — Κατακλιτὰ κατὰ φυματιώσεως. — Βιβλιοκρισία. — Εἰδοποιήσεις. — Βιβλιογρ. δελτίον.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ
ΤΗΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ
(EXPOSITION D'HYGIENE URBAINE).
ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡ. ΒΑΜΒΑ, Παρέδρου τοῦ Ἰατροσυναδρίου.
(Συνέχεια. ἑρμ. σελ. 161).

ΙΧ. — Ξηλοντήριον καὶ σιδηρωτικὰ συσκευαί.
Τὰ ἐργαστήρια Decoudun καὶ Pichon ἐξέθησαν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ κτιρίου ὑπὸ σκηνῆς τὰ ἀναγκαῖα μηχανήματα, δι' ὧν τὰ ἀκάθαρτα λευκώματα ὑποβάλλονται ἐπὶ δλίγην ὥραν εἰς κλύσιν, εἰς ἀτέγγωσιν καὶ εἰς σιδήρωμα παρὰδιδόνται καθαρὰ καὶ λευκώτατα. Δὲν ἐπιχειροῦσιν τὴν
ΓΑΛ. ΤΟΜ. ΙΣΤ'. 12

περιγραφὴν τῶν τοιούτων ἐκ φόβου μὴ θεωρηθῆ αὐτὴ ὑπερβαίνουσα τὰ ὅρια τῶν δυνατῶν γείσθαι παρ' ἡμῖν.

X. — Σχολεῖα καὶ ἐπίπλα αὐτῶν.

Οἱ δημοτικοὶ ἀρχιτέκτονες Παρισίων, ὁ καθηγητὴς Trélat καὶ ἄλλοι τινὲς ἀρχιτέκτονες, ἐξέθησαν προπλάσματα καὶ σχέδια διαφόρων σχολείων λειτουργούντων ἤδη κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Ὑγιεινῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν χωρητικότηκα, τὸν φωτισμόν, τὸν ἀερισμόν, τὴν θέρμανσιν καὶ τὴν ἐπίπλωσιν αὐτῶν. Ἐν τῶν διακρινομένων τοιούτων εἶναι τὸ σχολεῖον Monge.

Ἐκ τῶν κυριωτέρων ἐπίπλων τῶν σχολείων εἶναι ἡ θρανία. Ἡ δὲ Ὑγιεινὴ ἀποδίδουσα εἰς τὸν λεπτόν καὶ ἀπαλὸν τῶν παιδίων ὄργανισμὸν καὶ τὴν ἡλικίαν αὐτῶν, πρὸς δὲ συμβιβάζουσα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς διδασκαλίας παρέχει ὁδηγίαις τινάς, αἱ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἔχουσα ὑπόψιν ἐφήρμοσε πρὸς χρῆσιν τῶν σχολείων σχέδια θρανίων λίαν προσφυῶν. Αἱ ἐπιτῶν σχεδίων τούτων ἐπενεχθεῖσαι βελτιώσεις, καὶ ὅσον ἀφορᾷ ἰδίως τὰ θρανία τῶν μικρᾶς ἡλικίας παιδίων, ἐξετέθησαν ἐν χωριστῷ διαμερίσματι τῆς Ἐκθέσεως. Τούτων δὲ κυριώτεροι εἶναι αἱ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Dally, τῶν κκ. Lecq, Bonnet, Lanel, Cardot, Meller, Fôret καὶ τῆς ἀνωμόμου Ἐταιρίας τοῦ Neuilly ἐπιτεθεῖσαι.

XI. — Ῥηκὰ οἰκοδομητικῆς καὶ ἐπιστροφῆς.

Τὸ διαμέρισμα τοῦτο τῆς Ἐκθέσεως ἦτο ἐν τῶν πρωτοτέρων καὶ συνίστατο εἰς ὀλίγιστα δείγματα ὀπτῶν πλίνθιν διατρήτων ἢ κενῶν ἐν τῷ μέσῳ. Ἐπίσης ἐξετέθησαν ἐλάχιστα δείγματα μιγμάτων χρησιμευόντων πρὸς ἐπένδυσιν τῶν τοίχων καὶ καταλλήλων πρὸς ἀποφυγὴν ὑγρασίας αὐτῶν.

Ἐργαστᾶσια δὲ τινὰ εἶχον ἐκθέσει τεμάχια ξύλου σκληροῦ συναρμολογούμενα πρὸς ἀπαρισμὸν πετρωμάτων καὶ δυνάμενα εὐκόλως νὰ διαλύωνται, ὥστε ἐν περιστάσει νὰ ὑφίστανται καταλλήλως τὴν ἀπολύμανσιν καὶ κάθαρσιν. Ἄλλα δὲ τινὰ εἶχον ἐκθέσει δείγματα ἐπιστροφῶν ἀδιαβρόμων ἐκ γαλλικοῦ χώματος ἀπλοῦ ἢ μειγμένου μετ' ἀσφάλτου καὶ καταλλήλων δι' αἰθούσας λουτρῶν, διὰ μαγειρεῖα, πλυσταρεῖα καὶ σταύλους.

XII. — Μηχανήματα πρὸς ἀερισμὸν καὶ θέρμανσιν τῶν κτιρίων.

Ἐν τῷ πλουσίῳ εἰς ἀριθμὸν ἐκθεμάτων διαμερίσματι τούτῳ ἐξετέθηθησαν πλεῖστα μηχανήματα πρὸς ἀερισμὸν καὶ ἰδίως βιομηχανικῶν ἐργο-

στασίων, καὶ ἀρειδόμενα εἰς τὴν μεθ' ὀρμῆς ἐκπομπὴν πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῶν ἀέρος καθαροῦ ἀντλούμενου ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρας. Ἀπαντα σχεδὸν ἐλειτούργουν διὰ τῆς ὑδραυλικῆς πιέσεως τοῦ ὕδατος.

Ὡς μᾶλλον προσφυῆ ἐκ τούτων διεκρίθησαν τὰ ὑπὸ τῶν Walter Lœwyer, καὶ τὸ ἐπινομαζόμενον ὑπὸ τοῦ ἐκθέτου Κόσμος. Ἐπίσης εἶδον ἐκτεθειμένα καὶ ἄλλα μηχανήματα χρήσιμα πρὸς ἀερισμὸν ὑπὸ τῶν Retterer καὶ Bellot, ὑπὸ τοῦ Sierré καὶ ἄλλων, ἀλλ' ἅπαντα μὴ τυχόντα μέχρι τοῦδε ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς σφραγίδος τῆς πλήρους ἐπιτυχίας παραλείπονται πρὸς συντομίαν.

Ἀπορῶν δικαίως δὲν εἶρον ἐν τῇ Ἐκθέσει ταύτῃ ἐκτεθειμένα οὔτε προπλάσματα οὔτε διαγράμματα μηχανημάτων ἐπιτηδείων πρὸς μηχανικὸν ἀερισμὸν σχολείων, νοσοκομείων, θεάτρων, καφενείων καὶ ἄλλων ὁμοίων κτιρίων. Πρὸς ἀντικατάστασιν ὅμως τῆς ἐλλείψεως ταύτης ὑπῆρχον αἱ διατρήτοι ὕελοι τοῦ Trélat αἱ κατασκευαζόμεναι ὑπὸ τῶν Appert, Geneste καὶ Herscher, αἱ τινὲς εἰσι καταλληλόταται, ἰδίως ἐν τῷ ἡμετέρῳ κλίματι, πρὸς φυσικὸν ἀερισμὸν αἰθουσῶν οὐχὶ μόνον σχολείων, στρατώνων, ὑπνωτηρίων, συλλόγων, ἀλλὰ καὶ νοσοκομείων, καὶ ἐκκλησιῶν, καὶ αὐτῶν τῶν ἰδιαιτέρων οἰκημάτων. Αἱ διατρήτοι κῦτκι ὕελοι ἔχουσι τὰς ὀπὰς κατὰ διαστήματα 15 χιλιοστρ μέτρων ἐν τῷ μήκτι κώνου. Ἡ ἐπιφάνεια ἢ φέρουσα τὸ δέξυ μέρος τῶν κώνων τίθεται πρὸς τὰ ἔξω, ἢ δὲ φέρουσα τὰς βᾶσεις αὐτῶν πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν κτιρίων. Τὰς ὕελους ταύτας ἐραμύζει τὴν ὥ τὰς κοίνας ἐν ταῖς ὕρσις, ἐν ταῖς παραθύροις καὶ ὅπου ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτεῖ. Κατὰ τὰ ἐπαναλαμβάνόμενα ἐν τῇ Ἐκθέσει διὰ τῶν ὕελων πειράματα φλόξ τιθεμένη πρὸς τῆς βάσεως τῶν κωνοειδῶν αὐτῶν ὅπῳ δὲν ἐκτάσσεται παντάπασιν, ὅπόταν ἐφύσα τις μ' ἔδην τὴν δυνάμιν τῶν χειλέων πρὸς τῆς ἀντιθέτου ἐπιφανείας τῆς ὕελου' ἀπ' ἐναντίας δὲ ἢ φλόξ ἐσθέννυτο πάραυτα, ἅμα τις ἐφύσα καὶ οὐχὶ μετὰ δυνάμεις ἐκ τῆς ἐπιφανείας ἐφ' ἧς ἢ βάσεις τῶν κωνοειδῶν ὅπῳ. Ἐκ τῆς ἰδιότητος λοιπὸν ταύτης, ἢν ἔχουσιν αἱ κωνοειδεῖς ὀπαι, ἐξάγεται ὅτι ἡ χρῆσις τῶν διατρήτων αὐτῶν ὕελων πρὸς φυσικὸν ἀερισμὸν τῶν κελουμένων καὶ θερμότερων τῆς ἀτμοσφαιρας χώρων ἔσ' ἔσ' ἀπ' ἀντιθέτου, διότι διὰ τοῦ μέσου τούτου ἐπιτυγχάνοντες τὴν εἰς αὐτοὺς ἀνευ ὀρμῆς καὶ ἐν καιρῷ ἀκόμη πνεύοντων σφοδρῶν ἀνέμων εἰσοδὸν καθαροῦ ἀέρος, ἀπολαμβάνομεν συνάμα καὶ τοῦ ἐνεργητικῆς τῆς βελουκίας ἐξόδου πρὸς τὴν ἀτμοσφαιραν τοῦ θερμοῦ καὶ ἀκαθάρτου. Τὰς διατρήτους ταύτας ὕελους ὁ Trélat ἤρξατο χρησιμοποιοῦν εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ ποιοῦμενα σχέδια οἰκοδομημάτων. Θερμῶς δὲ συνιστῶ τὴν χρῆσιν τοιούτων παρ' ἡμῖν, διότι δι' αὐτῶν λύεται προχείρως ἡ δυσκολώτατον ζήτημα τοῦ ἀερισμοῦ τῶν ἡμετέρων πολυπληθῶν κωσπημάτων ἐν καιρῷ χειμῶνος.

Επίσης πολυάριθμοι υπήρξαν ή συλλογή μηχανημάτων έχοντων σκοπόν τήν θερμανσιν τῶν οἰκοδομῶν. Ἐκ τῶν θερμαντηρίων τούτων συνέλευσεν ἄλλοι μὲν ἦσαν προωρισμένοι ὅπως τοποθετηθῶσι ἐν ᾧ χώρῳ ἀπαιτεῖται ἡ θερμανσις, ἄλλοι δὲ ὅπως τοποθετηθῶσι μακρὰν τούτου καὶ πέμπωσι δι' ἀγωγῶν πρὸς αὐτὸν εἴτε θερμὸν ἀέρα, εἴτε θερμὸν ἀτμὸν, εἴτε καὶ θερμὸν ὕδωρ.

Ἡ περιγραφή τῶν μηχανημάτων τούτων παραλείπεται, διότι γνωστά εἰσιν ὑπὸ τῶν μηχανικῶν τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν, καὶ αἱ συνθήκαι, ἐπ' ἧν στηρίζεται ἡ λειτουργία των.

XIII. - Μέσα πρὸς φωτισμόν.

Ὁ κ. Trelat ἐξέθηκεν ἐν τῷ διαμερίσματι αὐτοῦ δωμάτιον ὁλοκλήρον ὡς γραφεῖον ἢ ὡς ἀναπαυτήριον χρησιμεῖον μετὰ τῶν ἀναγκασιούτων ἐν αὐτῷ ἐπίπλων. Ἐκ τῶν ἐνός δὲ ἀλλὰ ὕψηλόν καὶ σχετικῶς πλατέος παραθύρου ἀνήρτησε πολυτιμὸν παραπέτασμα οὐχὶ καθ' ὅν τρόπον γινώριζομεν, ἀλλὰ κατ' ἴδιον, ὃν θεωρεῖ καὶ πρὸς τὸ εὐκοσμον καὶ χάριεν συνάδοντα· ὁ τρόπος οὗτος συνίσταται εἰς τὴν ἀνάρτησιν τοῦ παραπετάσματος συνεπτυγμένου ἐκ τοῦ ἐνός τῶν ἄκρων τῆς ἀνω πλευρᾶς τοῦ παραθύρου κατ' εὐθείαν πρὸς τὴ μέσον τῆς πλαγίας πλευρᾶς, ἐν ᾧ περιτυλίσσεται διὰ πολυτίμων ἀλύτων καὶ πορπῶν, ἐκεῖθεν δὲ ἀνατετάννυται ὁ τάπησ λοξῶς πρὸς τὰ κάτω τῆς ἀντιθέτου πλαγίας πλευρᾶς τοῦ παραθύρου καὶ καταπίπτει τοιαύτου τρόπου, ἐπὶ τοῦ πατώματος, ὥστε ὁλόκληρον τὸ ἀνώτερον μέρος μένει ἐλεύθερον καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ φυσικὸν φῶς τῆς ἡμέρας εἰσέρχεται εἰς τὸ δωμάτιον ἀπλετον. Δὲν γνωρίζω κατὰ πόσον θὰ γείνη ἀποδεκτὸς ὑπὸ τῆς συνηθείας· ὁ τρόπος οὗτος, τοῦ περιοσμεῖν τὰ παράθυρα καὶ δι' αὐτῶν φωτίζειν τὰς αἰθούσας, δύναμαι ὅμως νὰ ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ μετὰ τῶν πλείστων ἐπισκεπτῶν τῆς Βιβλιοσεως ὅτι τὸ φῶς οὕτως εἰσέρχόμενον εἰς τὸ δωμάτιον Trelat ἦτο ἀπλετον καὶ δὲν παρεῖχεν οὐδένα κόπον εἰς τὴν δρασίην.

Ὁ κ. Trelat ἐξέθηκεν ἐπίσης σχέδια φυσικοῦ φωτισμοῦ νοσοκομείων καὶ σχολείων βασιζόμενος ἐπὶ τοῦ συστήματός του, τῆς ἐκθέσεως δηλ. τῶν ἀπόψεων τῶν κτιρίων ἀναλόγως τῶν χωρῶν, ἐν αἷς κτιζονται, ὑποστηρίζων, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐρρήθη, ὅτι ἐν μὲν ταῖς βορείαις χώραις αἱ κύρια ἀπόψεις τῶν κτιρίων (σχολείων, νοσοκομείων), πρέπει νὰ ἐκτίθωνται πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς δυσμὰς, οὕτως ὥστε ἀλλεπαλλήλως ὁ ἥλιος νὰ θερμαίνῃ καὶ φωτίζῃ μέχρι τοῦ ἐσωτερικοῦ τῶν αἰθουσῶν αὐτῶν, ἐν δὲ ταῖς μεσημβριναῖς πρὸς βορρᾶν καὶ μεσημβριάν, οὕτως ὥστε αἱ ἡλιακαὶ ἀκτίνες νὰ μὴ παραβλάπτωσι τοὺς ἐν αὐταῖς διαμένοντας τὴν πρωΐαν καὶ ἑσπέρας. Πρὸς τὰς ἀρχὰς ταύτας τοῦ κ. Trelat πιστεύω ὅτι καὶ πάντες παρ' ἡμῖν συμφωνοῦσι πείραν λαμβάνοντες καθημερινὴν τοῦ πράγματός.

Ἐκτός ὀλιγίστων τινῶν δειγμάτων λαμπτήρων πρὸς παραγωγήν τεχνικοῦ φωτός δι' ἐλαίου καὶ πετρελαίου καθὼς καὶ διὰ φωταερίου, μηδὲν κυρίως βελτιούντων τοὺς μέχρι τοῦδε γνωστοὺς, ἐπομένως κατ' οὐδὲν ὠφελούσας τὴν Ὑγιεινὴν, ἔξαι λόγου δειγμῶν λαμπτήρων πρὸς φωτισμόν μεγάλων καὶ πολυπληθῶν αἰθουσῶν ἐξετέθησαν πρῶτον μὲν ὁ λαμπτήρ Weylham, ὅστις εἶναι ἐν ταῦτῳ μηχανικῶν φωτισμοῦ καὶ ἀερισμοῦ τῶν αἰθουσῶν διὰ μηχανισμοῦ καταλλήλου ἀποδιῶκον πρὸς τὰ ἐκτὸς τὰ ἐκ τῆς κούσεως παράγωγα, καὶ δεύτερον ὁ λαμπτήρ Sugg, ὅστις ἔχει τὰ αὐτὰ σχεδὸν μὲ τὸν προηγούμενον προτερήματα. — Ὁ δι' ἠλεκτρισμοῦ τεχνητὸς φωτισμὸς δὲν ἀντεπροσωπεύετο οὐδόλως ἐν τῇ Ἐκθέσει ταύτῃ. (ἀκολουθεῖ)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

(Συνεδρίασις τῆς 19 Ἰανουαρίου).

Πτωματεῖαι καὶ μικρόβια.

(Συνέχεια. σελ. 167).

LEON LE FORG. — Ὁ Verneuil τελευταίων εἶπε· αἱ πρώτῃ λεχωίς, ἐξ ἧς παρήχθη τὸ μόλυσμα, ἐνέκρυπτεν ἐν λαυθινοῦσῃ κατάστασει ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς πυήσεως τὰ μικρόβια τῆς πυκμίας, ἕτινα αὐτὴ ἠνεκρυπτε καὶ ἕτινα ἔδρασαν μόνον μετὰ τὸν τοκετόν. Ἐδυνατῶ νὰ παραδεχθῶ τὴν ἰδέαν ταύτην ὅτι τὸ ἄρῳν στοιχεῖον, τὸ μεταδόσιμον καὶ θνητὸν τῆς πυκμίας· μέσον δύναται νὰ μένη ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ἀνενεργεῖ ἐν τῇ οἰκονομίᾳ, νὰ ἀπαραμειωθῇ εἰς ποσῶσιν τραῦμα χωρὶς ν' ἀναφανῶσι φαινόμενα πυκμίας καὶ θνήκτου. Εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην ἀντιστρατεύονται καὶ ἡ κλινικὴ καὶ ἡ παρατήρησις.

Ἀλλὰ καὶ ἐν τοῦτο παραδεχθῶμεν δὲν δικλύεται ἡ δυσκολία. Ἡ πρώτη λεχωίς εἶχε πρὸ 13 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς πυήσεως τὰ μικρόβια τῆς πυκμίας, τοῦ ἐπιλοχίου πυρετοῦ, τοῦτέστιν ἐν ἔτει ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς κυήσεως ἕτινα τοῦτο· ἀλλὰ τὰ μικρόβια ταῦτα ἕτινα ἐμεινῶν λαυθάνοντα καὶ ἀνέμενον διὰ νὰ δηλητηριάσωσι τὴν γυναῖκα κατὰ τὸν τοκετόν, πόθεν προήρχοντο; ἡ δυσκολία τῆς λύσεως λοιπὸν ὑφίσταται, μεταξὺ δὲ τῶν δύο ὑποθέσεων, τῆς τῶν συναδέλφων καὶ τῆς ἐμῆς, προτιμῶ τὴν ἐμὴν ὡς μάλλον συμβιβασομένην πρὸς τὴν παρατήρησιν καὶ τὴν κλινικὴν.

VERNEUIL. — Ἀλλὰ τότε πρόκειται περὶ αὐτομάτου γενέσεως.

PETER. — Παραδέχομαι τὴν γνώμην τοῦ Le Forg.

Συνεδριάσεις τῆς 16 Φεβρουαρίου.

ALPHONSE GUÉRIN. — Καίτοι θιασώτης ὡς ὁ Peter τῆς ἀρχαίας
ιατρικῆς ἀποβεβίω μὴ φανῶ ἀνακόλουθος ὀμιλῶν περὶ τῆς ἐν τῷ μέλ-
λοντι. Ἡ ἐπιστήμη ἦν ἐκληροδότησεν ἡμῖν οἱ πρόγονοι· εἶναι δεκτικὴ
τελειοποιήσεως, ἀλλὰ φρονῶ ὅτι αἱ ἀνακαλύψεις ἄς ὀχυράζομεν ἴσως δια-
φεύξωσι ὅ,τι μέχρι τοῦδε ἐμάθομεν.

Σήμερον λαμβάνων τὸν λόγον προτίθεμαι νὰ ἐνασχοληθῶ οὐχί εἰς τὸ
χημικὸν μέρος τοῦ ἔργου τοῦ Gauthier, ἀλλ' εἰς τὰ ἀπὸ τούτου συμπε-
ράσματα, καὶ δὴ εἰς τὸν κῆρτὰ τῆς θεωρίας τῶν μικροβίων πόλεμον.

Εἶπον ἀλλότε ἐν τῷ ἀρθρῷ **Σηψαιμία** τοῦ λεξικοῦ τῆς πρακτικῆς
ιατρικῆς ὅπως σπουδαία εἶναι ἡ ἀνακάλυψις τῶν πτωματινῶν ἐξ ἧς
ἐλπίζεται ἡ ἐξήγησις περιπτώσεων τινῶν σηψαιμίας ἢ ἡ γένεσις μέχρι
τοῦ νῦν φαίνεται ἀνεξήγητος.

Ἐὰ ἐπὶ τῶν πτωματινῶν ἔργα, ἔλεγον, παρέχουσιν ἐδραϊκὴν βῆσιν ἐπέ-
ψεως τοῖς θιασώταις τῆς σηψικῆς τῶν ζυμωμάτων ἐνεργείας. Δέον νὰ
προφυλακτώμεθα ἀπὸ πάσης προκυματικῆς πρὸς γενέσεως τῶν θεω-
ριῶν, καὶ νὰ μὴ παρῶμεθα ὡς ἐκείνην τὴν δρᾶσιν τῶν δυνα-
κίων ὅταν ἀνευρίτῃται ἐτέρα σηπεδονώδης αἰτία.

Πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν πτωματινῶν ἔμενον ἀνεξήγητος ὁ ταχὺς
θάνατος ὁ προκαλούμενος διὰ τῆς ἐνθέσεως τριμαχίου πτώματος ἐν τοῖς
ἱστοῖς ζώου εὖ ἔχοντος· τοῦτό μοι συνέβη ἐν Clamart ἐνεργοῦντι τὸ
πειράματι κόνικλον μετὰ τοῦ Tillaux. Αἱ διαφορῆς τῆς σηψαιμίας ποι-
κίλαι· αἱ καὶ ἐκείτην παρατηροῦμε αἱ ἔχουσι ποιεῖν σχετικῶς βρα-
δεῖν, μὴ παρεμφερῆ τῆς δηλητηριάσεως τοῦ ζώου διὰ τῆς παρενθέσεως ἐν
τοῖς ἱστοῖς αὐτοῦ τριμαχίου πτώματος· ὁ τότε ἀνεξήγητος τοῦ κόνικλου
θάνατος τὰ νῦν γνωστῶν οὐτῶν τῶν πτωματινῶν εὐχερῶς ἐξηγεῖται, ὁ
κόνικλος ἐτελεύτησε δηλητηριασθεὶς ὑπὸ πτωματινῆς. Ἐκ τοῦ ἀνεξήγη-
του θύματος τοῦ ταχέως θανάτου εἰς τὸ κόνικλον δὲν ἔπεται ὅτι ὑπάρχουσι
σηψαιμίας οὐδόπως παρεμφερῆ τῆς τῶν πτωματινῶν δηλητηριάσεως.

Ἀλλ' εἰς τὸν τυχόν ἀντιλέγοντα ἦτι τὰ σημεῖα τῆς χειρουργικῆς ση-
ψαιμίας (παρὰ τῷ κόνικλῳ) ἔμειναν ἀπαράτηρα, διότι ὁ θάνατος ἦτο
λίαν ταχύς, ἀπαντῶ ὅτι πτωματινῆς βεβαίως συχνάκις, πρέπει νὰ γενῶν-
ται ἐν τοῖς τραύματι, καὶ δὴ καθ' ἡν ἐποχὴν δὲν ἐγένετο χρῆσις ἀντι-
σηπτικῶν, διότι κατὰ τὰς περιπέσεις τῶν ἀρτηριῶν συλλυμίζονται διὰ
τοῦ νήματος, σχεδὸν πάντοτε καὶ μοῖραι ἱστῶν, οἷον μύων καὶ κυτταρώ-
δους ἱστοῦ, οἵτινες σφαιρολούμενοι ἀπεργάζονται ἐστὶν παρὰ γὰρ πτω-
ματινῶν.

Θὰ παρατηροῦντο ἐξ ἀνάγκης λοιπὸν τινὰ τῶν ὑπὸ τῶν Salmi καὶ
Gauthier μνημονουθέντων συμπτωμάτων, ἅτινα οὐδόπως ὁμοιάζουσι τῆ

ποικίλα τῆς σηψαιμίας, ἧτις εἶναι γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα πυαιμία καὶ
ἧτις σχεδὸν τοὺς πάντας ἐφόνευεν.

Ἐπιτραπήτω μοι νὰ ἀνακεφαλαιώσω τινὲς τρόπων αἱ πτωματινῆς ἐνε-
ργοῦσιν ἐπὶ τῶν ζώων· κατὰ τὸν Salmi τὰ δηλητηριώδη συμπτώματα
διὰ τῶν πτωματινῶν εἶναι· δικστολή καὶ ἀνωμαλία τῆς κόρης ἢ ἔπεται
ταχέως ἡ συστολή, ἀραιώσις καὶ ἀνωμαλία τῶν καρδιακῶν παλμῶν, ἀπα-
σμοὶ καὶ θάνατος ἐν συστολῇ τῆς καρδίας, κενῆς οὐσῆς αἵματος.

Οἱ Giannelli καὶ Corona ἐπὶ κυνῶν διὰ τῶν πτωματινῶν παρατήρησαν·

1. — Κόρην ἀνώμαλον καὶ ἐπὶ τέλους συνεπιταλμένην.
2. — Σπυδαίαν ἐνεσιν τῶν ἀγγείων τῆς κόγχης τοῦ ὠτός συνεπιείας
παραλύσεως τῶν ἀγγειοκινητικῶν νεύρων.
3. — Ἀραιώσιν μεγάλην τῆς ἀναπνοῆς.
4. — Ὑπνηλίαν ἢ ταχέως ἔπονται σπασμοὶ καὶ θάνατος.
5. — Ἀπώλειαν τῆς μυϊκῆς συσταλτικότητος.

Ὁ δὲ Gauthier πλὴν τούτου προτίθει· «Εἰς τὰ πειράματα ταῦτα ἡ
ἀπώλεια τῆς μυϊκῆς συσταλτικότητος, ἀνένδοτος τυγχάνουσα καὶ εἰς τὰ
διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐγέρματα, προτεγγίζει τὰς πτωματινῆς πρὸς τὰ δη-
λητηριώδη τῶν ἀμυγδαλῶν ἀλκαλοειδῆ, καὶ δὴ πρὸς τὴν μυοκαρδίην.»

Τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τῶν πτωματινῶν προκαλουμένων φαινομένων ἦμι-
στα ἢ οὐδόπως προσπελάζει πρὸς τὰς χειρουργικὰς νόσους· ἡ πυαιμία καὶ
τὸ ἐρυσίπελας εἰσβάλλουσιν ὀρμητικῶς διὰ τῆς μετὰ συγκρούσεως τῶν
ὀδόντων, ἢ ἔπεται πυρετός καὶ ἰδρῶς, ἐνθ' εἰς τὴν διὰ τῶν πτωματινῶν
δηλητηριώδη καρκτηρεῖται ἀραιώσις τῆς ἀναπνοῆς, ὑπνηλία, σπασμοί,
ἀπώλεια τῆς μυϊκῆς συσταλτικότητος, ἐπίσημος ἐνεσιν τῶν ἀγγείων τῆς
κόρης τοῦ ὠτός.

Ὀύτως ἐκδηλουμένης τῆς ὑπὸ τῶν πτωματινῶν δηλητηριάσεως διαβε-
βαιῶ ὅτι οὐδέποτε παρατήρησα αὐτὴν εἰς τραυματικὴν εὐρεθέντα ὑπὸ τὰς
συντελούσας εἰς τὴν ἀνάπτυσιν τῶν πτωματινῶν συνθήκας.

Ὁ Gauthier παραδέχεται τὴν ἰσχυρὰν τῆς βακτηριώδους ζυμώσεως, ἐ-
πειδὴ δὲ μέχρι τοῦ 1870 οἱ νενεκρωμένοι τῶν τραυμάτων κρημνοὶ πα-
ρέμενον ἐκτεθειμένοι ὅτι τὴν δρᾶσιν ἀπέναντος τῶν αἰτίων τῆς ζυμώσεως,
ἅτινα βρήκουσιν ἐν ταῖς χειρουργικαῖς αἰθούσαις τῶν νοσοκομείων, βεβαίως
αἱ πτωματινῆς ἐπετίθεντο ἄφθονοι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν τραυμάτων
καὶ συνεπῶς τὰ φαινόμενα τῆς διὰ τῶν ἀλκαλοειδῶν τούτων δηλητηριά-
σεως, θὰ ἦτο οὐχὶ τὸ κατ' ἐμὲ ὁμολογῶ, ἀγνοῶ δὲ ἂν οἱ συνάδελφοί
μοι εὐρίσκονται εἰς ἀντίθετον θέσιν, ὅτι οὐδέποτε παρατήρησα τὰ ὑπὸ
τῶν Salmi, Giannelli καὶ Corona περιγραφέντα φαινόμενα.

Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι τμήματα πτώματος ἐντιθέμενα ἐν τῷ τραύματι
προκαλοῦσι θάνατον· ἐγὼ προτίθεμαι νὰ καταδείξω ὅτι δὲν ἠπατήθη

ὅτε διὰ τῶν κλινικῶν μου παρατηρήσεων ἐδογματίσα τῷ 1870 ὅτι ἡ σφαιμία ἀναπτύσσεται ὑπὸ ζώντων σωματίων ἐν τῇ ἀτμοσφαιρῇ.

Ἄφ' ἧς ἀνεφάνη τὸ δόγμα, ἔπερ πρῶτος ἐγὼ ἐδογματίσα, ὅτι δυσμάκτα ἢ ζῶντα σωματίνα ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ παρῶνται νόσους, τὰ μικρόβια προεβλήθησαν ἀπανταχοῦ, διὸ καὶ ὁ Ριέι ἐκίνησε τὴν κατὰ τῆς τυραννίης αὐτῶν σταυροφορίαν.

Ἐπιμὲν ἐπιφυλακτικῶς ἀπέναντι τῶν προκαταλήψεων, ἀς δὲν ἀπορῶγομαι καὶ οἱ μεγαλοφρονέστεροι τῶν ἀνθρώπων, ὅποτε νέα θεωρία διανοίγει νέον ὄριζοντα κινδυνεύουσα μετὰ τὴν κατάχρησιν τῶν μικροβίων νὰ παρασυρῶμεν ὑπὲρ τοῦ ἔργατος τῶν πτωματινῶν.

Καὶ ἐγὼ ἔπερ τις καὶ ἄλλος θαυμάζω τὰ ἔργα τοῦ Gaultier, οὐδέλω ἀμφιδέλλω ὅτι ἡ ἱατρικὴ θέλει ἐπωφεληθῆ ἔκ τῶν περὶ λευκοματινῶν γνώσεων τούτων, μέχρι τοῦ νῦν ὅμως πάντα ταῦτα εἶναι ἀπλη εἰς, ἧτις δὲν ἐπιτρέπει ἡμῶς νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἡ διὰ τῶν ἀλλοκοσίων σφαιμικῶν κτῆστροψε τὸ δόγμα τῶν μικροβίων.

Πρωτίστως δεόν νὰ καταδειχθῇ πειραματικῶς ὅτι αἱ λευκοματιναί προκαλοῦσι νόσους παρεμφερεῖς πρὸς τὰς εἰς τὰ μικρόβια ἀποδιδόμενας.

Τούτο ὅμως, εἰκαὶ δυσχερέστατον, δὲν εὐρίσκονται εὐλόως αἱ λευκοματιναί, διότι ἐκ 30 χιλιογράμμων βρωσίου κρέατος ὁ Gaultier ἐλαχίστην ἐξήγαγε ποσότητα, ἀλλὰ καὶ αἱ πτωματιναί ἔχουσι τὰς αὐτὰς τῶν λευκοματινῶν ιδιότητες, βεβαίως, δύναται νὰ γεννήτωσι νόσους ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις τῶν νοσοκομείων καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἦως δὲν συντελεσθῶσι τὰ πειράματα ταῦτα, ἀρόπως δηλῶ ὅτι οὗτε τῇ ἐπιτήδεσσι, οὗτε ἡ πικρὴ ἀναπτύχθησονται εἰς τὰ ζῶα ὑπὸ τῆν ὄρσιν τῶν πτωματινῶν. (ἀπολοῦσι) Γ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΙΝΕΣ

ἐπὶ τῆς ἀρτίως ἐκδοθείσης συγγραφῆς τοῦ ἱατροῦ Σπυρίδωνος Η. Κανέλλη.

ὑπὸ Γ. ΘΕΟΦΑΝΙΔΟΥ (ἐν Ἀγρινίῳ).

Περὶ ἧλις κατ' αὐτὰς εἰς χεῖρας ἡμῶν ἡ ἀρτίως ἐκδοθεῖσα «Κλινικὴ μελέτη ἐπὶ τῶν προδιαθετικῶν αἰτίων τῆς πνευμονικῆς φθίσεως» ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Σπυρίδωνος Κανέλλη. Ἐπὶ τῆς πραγματικῆς καὶ τῆς πρακτικῆς νὰ ἐπιφέρωμεν παρατηρήσεις τινάς.

Καθὼ ἐν τῷ προλόγῳ λέγει ὁ συγγραφεὺς, σκοπὸς τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ ταύτης εἶναι ἡ σπουδὴ τῶν αἰτίων, ἀτινα, δεδομένου ὄντος, ὅτι ἡ φυματίωσις γεννᾶται ἐξ εἰδικοῦ μολύσματος, ἐξ εἰδικῶν βακτηριδίων, παρα-

σκευάζουσιν, ἢ προδιαθέτουσι τὸν ὄργανισμὸν νὰ δεχθῇ τὸ μολυντικὸν σπέρμα ἢ τὸ μικρόβιον.

Ἐάν ταῦτα ἴησι ἀκριβές, ἔπειτα ὅτι οὐδεὶς ὄργανισμὸς, οὐδέτις κησισ, οὐδέτις ἡλικία, οὐδὲν γένος, δύναται ν' ἀπορῶγη τὴν νόσον, ἀλλὰ κησισκωσθῇ, ἢ προδιαθεθῇ εἰς τὴν διὰ τοῦ μικροβίου μόλυνσιν. Ἐκ τῆ φησιογόνου μικροβίου ὅπως ἀναπτύξῃ τὴν νόσον ἐν τῷ ὄργανισμῷ, προαπαιτεῖ συνθήκας τινάς, διότι ἄλλως ἢ μόλυνσις καὶ ἡ τῆς νόσου ἀνάπτυξις εἶναι ἀδύνατος, ἢ ἀποτυγχάνει. Τὸ λογικὸν τοῦτο συμπέρασμα, τὸ πηγάζον ἐκ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως, δύναται νὰ ἴηαι ἀληθές, ἐνόςφ ἐν τῇ προτάσει ταύτῃ δὲν συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ δι' ἐνοφθαλμισμοῦ μόλυνσις ἢ μεταδόσις τῆς φυματίωσως δι' ὕλης φυματιώδους ἢ τοῦ εἰδικοῦ βακτηριδίου αὐτῆς, διότι ἄλλως φαίνεται ἀντιστοχευόμενον εἰς τὰ ἐξαχθέντα πορίσματα ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γεννημένων ἐνοφθαλμιστικῶν πειραμάτων εἰς ζῶα δι' ὕλης τοιαύτης.

Τὴν ὅλην πραγματικὴν ὁ συγγραφεὺς διαιρεῖ εἰς τέσσαρα κεφάλαια.

Ἐν τῷ πρώτῳ περιλαμβάνει πάντα τὰ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀτόμου πηγάζοντα προδιαθετικὰ κτῆτα, ἢ, κατὰ τὸν συγγραφεῖ, τὰ σύμφωτα αὐτῶν ἐσωτερικὰ προδιαθετικὰ τουτέστι τὴν ἐπιρροὴν τῆς ἡλικίας, τῆς γένους, τῆς κησεως, τοῦ τοκετοῦ, τῆς λοχεύσεως, τοῦ θηλασμοῦ, τῆς ἰδιοσυσκευασίας καὶ τῆς κληρονομικότητος.

Καὶ ὅταν μὲν ἀφορᾷ τὴν ἡλικίαν, ὁ συγγραφεὺς ἀρῶμενος ἀκριβῆ διδόμενα ἐκ διαφόρων συγγραφεῶν ἀποδεικνύει ὅτι ἡ πνευμονικὴ φθίσις οὐδεμιᾶς ἡλικίης φαίνεται, ἀπ' αὐτῆς ἔτι τῆς πρώτης ἡλικίης μέχρι τοῦ γήρατος, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι εἰς τὰ δύο ἄκρα τῆς ζωῆς εἶναι σπανιωτέρα, ἐνῶ τὴν μεγίστην ποιεῖται ἰδίως θρασεῖν κατὰ τὴν μεταξύ τοῦ 25—35 ἔτους ἡλικίαν, ἢ καὶ μέχρι τοῦ 45ου, καθὼ δὲ μάλλον ἐπίκεινται πέραν τῆς ἡλικίης ταύτης, εἶναι καὶ σπανιωτέρα. Ἡ μεγάλη δὲ συχνότης τῆς νόσου κατὰ τὴν νεανικὴν καὶ ἀνδρικὴν ἡλικίαν πηγάζει, κατὰ Germain Sic, καὶ διότι αἱ ἀφορμαὶ τῆς μόλυνσεως εἶσι συχνότεραι καὶ προσφορώτεραι, διότι καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ἡλικίας τὸ ἔδαφος πρὸς ἀνάβλάνσκειν κληρονομικοῦ σπέρματος τῆς συγγενοῦς ἢ κληρονομικῆς νόσου καὶ τέτοιη καταλληλότερον.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ γένους ἐκ τῶν πρὸς τοῦτο συλλεχθεισῶν διαφόρων πολυκερίμων παρατηρήσεων, προκύπτει ὅτι τὸ γυναικεῖον φύλον προσβάλλεται ἐκ πνευμονικῆς φθίσεως εἰς ἀναλογία κατὰ τιμὴν τοῦ ἀνδρικοῦ.

Ἀναφορικῶς δὲ πρὸς τὴν κησιν, ἀντιθέτως τῆς γνώμης τῶν παλαιότερων ἱατρῶν, ἐκ τῆς νεωτέρας στατιστικῆς ἀποδεικνύεται, ὅτι μακρὰν τοῦ νὰ ἐπέχῃ ἡ κησις τὴν πορείαν τῆς πνευμονικῆς φθίσεως, ἢ καὶ νὰ ἐπιδρᾷ εὐνοικῶς ἐπὶ τῶν πασχουσῶν, ἐκ τοῦ ἐναντίου φαίνεται ἐπιταχύν-

νοῦσα τὴν πορείαν τῆς νόσου καὶ ἐπιβαρύνουσα αὐτήν. Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐπὶ τοῦ τοκετοῦ καὶ τῆς λοχείας, ὧν ἡ κακὴ ἐπίδρασις ἐπὶ τῆς πορείας καὶ τῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς πνευμονικῆς φθίσεως, ἀνεκὰθεν ἀπ' αὐτοῦ εἶναι τὸ Ἰσχυρὸν καὶ μέχρι σήμερον, δημοφώνως ἐγένετο παραδεκτὴ ὑπὸ πάντων τῶν ἰατρῶν.

Καὶ ὁ θηλασμοῦ ἀσάφεια ἀνεδείχθη ἰσχυρὰ προδιαθετικὴ αἰτία εἰς τὴν ἐκρηξίν τῆς πνευμονικῆς φθίσεως εἰς γυναῖκας προδιαθετιμῆνας εἰς τὴν νόσον οὐχ' ἥττον καὶ ἐπιβαρυντικὴ εἰς αὐτὴν ἢ νόσος ἀνεπτύχθη. Ἐν ἐνὶ λόγῳ κί τελευταταῖς αὐταὶ αἰτίαι, μόνον καὶ μόνον, διότι δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀφορμὴ ἐξασθενήσεως τῶν σωματικῶν δυνάμεων, δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς προδικητέουσαι.

Ἡ ἰδιοσυστασία ἐκπαλαί ἐβωρήθη ἰσχυρὰ προδιαθετικὴ αἰτία ἐπειδὴ δὲ αὕτη συνδέεται πολλαχῶς μετὰ τῆς χοιραδώσεως, πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιαναλήψεων θὰ πραγματευθῶμεν κατωτέρω περὶ αὐτῆς, ὅταν ἐπιανθῶμεν ἐπὶ τῆς χοιραδώσεως.

Ἡ κληρονομικότης ὡσαύτως ἀνεκὰθεν μέχρι σήμερον παρὰ πάντων τῶν ἰατρῶν ἐγένετο παραδεκτὴ ὡς ἡ πατῶν τῶν ἄλλων ἰσχυροτέρα προδιαθετικὴ αἰτία εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πνευμονικῆς φθίσεως. Αἱ ἀποδείξεις αὐτῆς εἰσὶ πρόχειροι εἰς τὸν βουλόμενον μετ' ἐπιστασίας ν' ἀνεύρηταύτην ἰατρὸν, ἰδίως τὸν μετερχόμενον τὴν ἐπιτήρησιν εἰς μικρὰς πόλεις ἢ χωρία, ἐνθα πᾶν εὐχερῶς δύναται ν' ἀνεύρηταύς συνδέοντας τὸ πάσχον ἄτομον οἰκογενειακοῦ δεσμοῦ. Καὶ οὐ μόνον εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ καὶ εἰς τινὰ τῶν κατοπόρων ζώων, ἰδίως χοίρους καὶ μῆδους ἐκ φυσικῶν γονέων κατχομένους, παρατηρήθη ὑπὸ διακεκριμένων κτηνιάτρων ἢ τοιαύτη κληρονομικότης τῆς νόσου, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως δημοσιευθέντα. Ὁφείλομεν δὲ χάριν τῷ κ. Κανέλλῳ, διότι πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἰσχυρᾶς ἐπιρροῆς, ἣν ἀσκεῖ ἡ κληρονομικότης εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πνευμονικῆς φθίσεως, μετέφερον ἐν ἐκτάσει εἰς τὴν ἀξιόλογον πραγματείαν αὐτοῦ τὰ ἐπ' ἐσχάτων γενόμενα πειράματα, δι' ὧν ἐναργῶς ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ κληρονομικὸς δὲν παρεμβάλλεται πρὸς τῶν φυσικῶν γονέων τὴν ἰδιοσυστασίαν μόνον, ἢ τὸ πρὸς ἀναβλάστησιν τῆς νόσου κατὰ τὴν ἄλλαν ἔδαφος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ σπέρμα τῆς νόσου τοῦτέστιν ἐν τοῖς ἰστούς τοῦ ἐκ φυσικῶν γονέων γεννηθέντος περιέρχεται τὸ σπέρμα τῆς φθίσεως διότι μόρια τῶν ἰστῶν τούτων ἐνοφθαλμισθέντα εἰς ἄλλους ὑγιεῖς ὁργανισμοὺς μετέδωσαν τὴν φυματίωσιν, ὡς ἀπέδειξαν τὰ ἐπὶ τούτῳ γενόμενα ἐνοφθαλμιστικὰ πειράματα διὰ μορίων ἰστῶν, σπλάγγων, ἢ καὶ πλακοῦντος ἐμβρύου, προώρως ἐξαχθέντων διὰ νεκροτομῆς ἐκ τῆς κοιλίας τῆς θανούσης μήτρας αὐτῶν, ἢ ἐμβρύου ὠρίμου ἐκ τοιαύτων γονέων γεννηθέντων, ὁλίγω δὲ ὕστερον μετὰ τὴν γένεσίν των ἀποθανόντων, εἰς ζῶα, ἔτινα μετὰ τινὰ χρόνον ἀπὸ τοῦ ἐνοφθαλμισμοῦ ἀπέθανον

φυματιῶνται, τῆς φυματιώσεως βεβαιωθείσης κατὰ τὴν γενομένην νεκροψίαν διὰ τῆς ἀνευρέσεως φυματίων ἐν πολλοῖς τῶν ὀργάνων αὐτῶν.

Τὴ σπουδαιότερον ὅμως εἶναι, ὅτι ἡ ἐξέτασις τῶν ἰστῶν τῶν ἐμβρύων τούτων, αἵτινες ἐχρησίμευσαν πρὸς ἐνοφθαλμισμὸν, οὔτε τὴν ὑπαρξίν φυματίων ἀπέδειξεν ἐν αὐτοῖς, οὔτε καὶ τὴν ὑπαρξίν εἰδικῶν βακτηριδίων, τόσον ἐν αὐτοῖς τούτοις τοῖς ἰστούς, αἵτινες ἐχρησίμευσαν πρὸς ἐνοφθαλμισμὸν, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς ἀλλοιώσει ταῖς προκυψάσαις ἐκ τοῦ ἐνοφθαλμισμοῦ, διότι οὐδεὶς λόγος γίνεται περὶ τῆς ἀνευρέσεως τοιαύτων βακτηριδίων.

Ἐν τούτῳ δὲ συνάγεται νομίζομεν ἀκλονήτως 1. — ὅτι τὰ φυματῖα δὲν εἶναι πρωτογενῆ, ἀλλ' ἀπόστακ μὲς ἐπὶ τὸ πολὺ φλογιστικῆς ἐπεξεργασίας, ἀνεφαινομένης ἐν μέτρῳ δυσταξίας προεπαρχούτης ἐν τῷ ὁργανισμῷ, ἥς αἰεὶ οὐ δυνατὸν γενέσθαι καὶ 2. — ὅτι τὸ φθιτιογόνον βακτηρίδιον τοῦ Κῶχ δὲν εἶναι τὸ αἰτιον τῆς μόλυνσεως, διότι ἐκείνητο θὰ ἐγένετο ὄρατὸν ἐν ταῖς πρὸς ἀνεύρεσιν αὐτοῦ γενομέναις ἐξετάσει, καὶ δὲν θὰ εἰσώπατο ἢ σιωπῇ δὲ αὕτη ἀποδεικνύει ὅτι δὲν ἀνευρέθη, οὐδὲ εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἐλησμονήθη, ἢ παρημελήθη ἢ τοιαύτη ἐξέτασις, ἐπειδὴ πολὺ φυσικὸν εἶναι, ὅτι πρῶτη θὰ ἐπῆρξεν εἰς τὸν νοῦν τῶν πειραματιστῶν. (ἀκολουθεῖ)

Ἐξάλουρας θεραπεία. — Ἐπι δ' ἐξάλουρας ὁ Bogbio παραγγέλλει ὡς λίαν ἀντίμον μῆσον τὴν χρῆσιν τοῦ ἐξῆς φαρμάκου ἀνά μικρὸν κοχλεάριον ἢ ὑδάτος ἡραιωμένου κατὰ πᾶν γέσμα.

Rp. Acid. Sulfuric. dilut.   aa   ℥ss. | 2.
Acid. nitric. dilut.   aa   ℥ss. | 2.
  ii
Aq. destillat.   "   ℥ss. | 2.
  add.
Siv. cort. Aurantior.   "   ℥ss. | 2.

M. D.

Ἐπὶ μακρὸν δὲ χρόνον νὰ ποιῆται χρῆσιν ὁ πάσχων κρέατος, γάλακτος, ἀμυλούχων ποτῶν, νὰ ἀποφεύγῃ δὲ τὰ σακχαρούχα. Νὰ ἐνδύηται διὰ θερμῶν ἐνδυμάτων, νὰ λούηται ἐν χλιαρῷ ἁλμυρῷ ὑδάτι, νὰ γυμνάζηται, νὰ ἐνεργῇ ξηρὰς ἀνατρίψεις τοῦ δέρματος καὶ ὑδροθεραπείαν. Ἀποφευχτέα ἐν γένει τὰ χόρτα καὶ οἱ ἐνέχοντες ἀφθονὰ ὀργανικὰ ὀξεῖα καρποῖ. Οἱ Ἄγγλοι ἰατροὶ ἀπαγορεύουσι τὴν χρῆσιν τοῦ ρῆου, τοῦ Καμπανίτου αἴνου καὶ τῶν ὑπὸ ζύμωσιν ποτῶν ἐν γένει, συνιστῶσι δὲ κατὰ προτίμησιν τὰ ἐγερτικὰ, τὰ πνευματώδη ὡς τὸ brandy, τὸ whisky. Ἀποφευχτέον

τὸ ἐνεχόν ἀφθονον ποσότητα τιτάνου ὕδατος, τέλος δὲ νὰ διευθύνηται κατὰ ἀλλήλους θεραπευτικὰ κατὰ τῆς νόσου ἢ συμπτώματι εἶναι ἡ δόξαλουρία.

Χοιραδικῶν ὀγκῶν θεραπεία. — Ἐπὶ χοιραδικῶν ὀγκῶν τῆς παιδικῆς ἡλικίας συνιστῶνται πρὸς διάλυσιν αὐτῶν ἐπιθέσεις σπληνίων διαβρόχων ἐν τῇ ἐξῆς διαλύσει·

Rp.	Chloruret. Sod.	Unc.	1.
	Magnes. Sulfur.	"	1 2.
	Solv. in		
	Aq. destillat.	"	5.
	add.		
	Tinct. iod.	Scr.	1.

M. D.

Συγχρόνως δὲ παραγγέλλεται καὶ κατάλληλος γενικὴ θεραπεία.

Ὁδοντότριμμα ἐπὶ ὑδραργυρικῆς στοματίτιδος. — Δις δι' ἡμέρας, πρῶτον καὶ ἐπὶ τῆς ἐπὶ ὑδραργυρικῆς στοματίτιδος ἀποστάσεως ἐντρίβων ὑδραργυρικῶν πρὸς θεραπεία τῆς σφιλιδός, ἢ ἐσωτερικῆς τῶν ὑδραργυρικῶν σκευασμάτων χρήσεως, μετὰ ἀπόπλυσιν ἐπανειλημμένην τοῦ στόματος τρίβονται οἱ ὀδόντες διὰ βύρτης μετὰ τῆς ἐξῆς κόψεως.

Rp.	Chlorat. potass.	Dr.	6.
	Pulv. cort. chin. subtilis.		
	" Terr. Catech.	aa	Dr. 2.
	Tannin. pur. pulv.	Scr.	1.
	Cret. prepar.	Dr.	2.
	Ol. Menth. piper.	gout.	5.

M. f. pulv. subtilis.

D.

Καταπότια κατὰ φυματιώσεως. — Ἐκ τῶν κάτωθι ἀναγκαζομένων καταποτίων ὁ Polain παραγγέλλει νὰ λαμβάνωσιν οἱ φυματιῶντες 6, 8 ἕως 10 δι' ἡμέρας, εἴτε κατὰ τὸ φαγεῖν, εἴτε εἰς τὰ μεταξὺ τῶν γευμάτων διαστήματα.

Rp.	Creosot.	Dr.	4.
	Extr. Op. Aq.	gr.	5.
	Iodoform.	gr.	10.
	Balsam. Tolut.		
	Ol. Terebinth.	aa	Scr. 2.
	Gum. Atraganth.	Dr.	1 2.
	Gum. Arabic.	Dr.	1.

Magnes. Calcin. q. s.
ut. f. mas. pilul. exqua forment. pilul. N° 100.

D.

Ἐκαστον τῶν καταποτίων τούτων ἐνέχει 3|5 τοῦ σιταρίου σωπικρέατος, 1|10 τοῦ σιταρίου ἰωδισοφαιλλίου, 1|20 τοῦ σιταρίου ἐκχυλίσματος ὀπίου.

BIBLIOCRISIA.

I VASI LINFATICI NEI SARCOMI

PER IL DOTTOR GIUSEPPE PACINOTTI

FIRENZE 1888.

ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐξεδόθη ἐσχάτως πραγματεία, τῆς ὁποίας ὁ συγγραφεὺς, ἐν τῇ χειρουργικῇ ἰδίᾳ ἀσχολούμενος καὶ μετὰ τῆς παθολογικῆς ἀνατομίας τὰ μέγιστα συνακρωμένους τυγχάνων, προσπαθεῖ καὶ διὰ τῶν ἐν τέλει τοῦ βιβλίου προστιθεμένων πινακῶν νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἐν τοῖς σαρκόμασιν ὑπάρξιν λυμφατικῶν ἀγγείων ἀνεπίσημων μετὰ τῶν ἐν τοῖς; περὶ τὰ νεοπλασμάτα ταῦτα φυσιολογικῶς ἵστος ὑπάρχοντων τοιούτων. Μεταχειρίζεται δὲ τὴν ἐξῆς μέθοδον· Μετὰ τὴν ἐξαιρέσιν τοῦ ὀγκοῦ ἐμβαπτίζει αὐτὸν ἀμέσως ἐντὸς διαλύσεως (1 0|0) ἐγγυαρίου σοδίου ἐν θερμοκρασίᾳ μικρῶν τι ἀνωτέρω τῆς φυσιολογικῆς τοῦ σώματος, οὐδέποτε ὅμως πέραν τῶν 40°· Ὅστω δὲ μετὰ παρέλευσιν ὥρας ἢ καὶ πλέον ταύτης ἐγγύνηε διὰ τῆς σύριγγας τοῦ ΡΕΙΝΑΝΤΙ διαλύσιν ἀσφαλοῦ καθαρωτάτης ἐντὸς χλωροφορμίου (1 0|0) ἐμβαθύνων τὴν βελόνην ἀναλόγως τῆς θέσεως τοῦ ὀγκοῦ ἐξ ἧς θέλει νὰ ἐχῇ μικροσκοπικὰ δείγματα. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι οὕτω γενομένη ἡ ἐγγυσις δὲν ἐπιτυγχάνει πάντοτε πρὸς ἔνεσιν τῶν λυμφατικῶν ἀγγείων, καὶ ἀπαιτεῖται ἐπομένως ἐπιτηδειότης τις ἀποκτωμένη διὰ τῆς πείρας.

Περαιτῶν τὴν πραγματείαν ταύτην ὁ κ. ΡΕΙΝΑΝΤΙ καὶ συνοφίλον εὐκρινέστατα τὴν ἐργασίαν του κατέληξε εἰς τὸ πρόλογον συμπέρασμα λέγων ὅτι, ἀεπειδὴ ἡ διὰ τῶν λυμφατικῶν ἀγγείων οὕτω τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν ἐν τοῖς σαρκόμασιν ἀποδεικνυμένη, μετὰφορὰ νεοπλασματικῶν στοιχείων πρὸς τοὺς ὕγιεις ἰστούς δύνασθαι νὰ διδῇ ἀφορμὴν πρὸς γένεσιν τοιούτων νεοπλασμάτων ἀλλοτρίων τοῦ σώματος, θεωρεῖ καλὸν νὰ συστήσῃ ὅπως μετὰ τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ ὀγκοῦ συνακρωρῆται ἐκαστοτα καὶ μέρος τῶν πείρξ ὀγκῶν ἱστώγ. P

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPH-RO-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Ἰόρκῃ ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει

Ἡ κρυώτερα τοῦ ζωϊκοῦ ὄργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Τέτανον. Ἐξοξειδωμένας ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον. Τονικά, Κινίνην καὶ Στρυχνίνην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν οὐμελιώδες συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Δικαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοιοπαθῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάρεστον τὴν γαστρίν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλαν ἐπιτήσαστο ὑπόληψεν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ νύσιμον τῆς χρήσεώς αὐτοῦ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίας βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ ἤττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνεργεῖαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ ὀρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ ἀς περιπτώσεις ἐνδείκνυνται ἢ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὸ μάλιστ' ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν βροχίν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀποβρόχυσιν καὶ μετὰ τῶν ὀρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπάθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιάλη περιέχει 8 οὔγκιας, ἢτοι 50 πορτοῦ δόσεις.

Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου ἀγγελία ὄριστα μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ περιοδικά.

COMPAGNIE DES VASELINES FRANÇAISES.

Ἐμβλημα Πητρελαϊνῆ (Pétrololime).

Ἀδελφῶν LANCELOT καὶ Σας.

Χημικοῦ, φαρμακοποιῦ, διδάκτορος ἰατρικῆς τῆς ἐν Παρισίῳ ἰατρικῆς Σχολῆς.

Δίπλωμα τιμητικὸν ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἐργῶν 1885.

Παρίσι, 15 Rue de l'Échiquier. — Ἐργαστάσιον ἐν Aubervilliers (Seine).

Λονδίνον, 409, London Wall.

Τῆς Πητρελαϊνῆς χρήσεις γίνονται εἰς τὰ φαρμακευτικὰ σκευάσματα.

Ἡ Πητρελαϊνῆ, ἢ Γαλλικὴ Βασιλίτη, ἢς χρῆσις γίνεται ἐν ἀπαιτούσασιν ἰατροκομείῳ τῶν Παρισίων, εἶναι οὐδετέρα, ἀχρὸς ἢ μωρὰ τὴν γαστρίν,

διὰ τῶν χαρακτήρων δὲ τούτων γνωρίζεται ἀπὸ πάσης παραποιήσεως ἢ νοθείας. Μεγάλῃ γίνεται αὐτῆς χρῆσις εἰς τὴν ἰατρικὴν εἰς τὴν θεραπείαν τῶν κακῆς φύσεως πληγῶν, θεραπεύει δὲ ταχέως Ἐγκαύματα, Ραγάδας τῶν μαστῶν Ραγάδας, Εὐλόγιαν, Ἐρυσίπελας, Πιτυρίασις, Ἐκίμα καὶ πάσαν ἄλλην ἐν γένει νόσον τοῦ δέρματος. Μεγάλως χρησιμότητος εἶναι καὶ εἰς τὴν μυροποιίαν. Οὐδέποτε ταγγίζει. Ζητητέα ἢ ὑπογραφή LANCELOT et Cie.

Ἐν Ἀνατολῇ εὐρεται ἐν τῇ Φαρμακευτικῇ ἀποθήκῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει Grand'Rue de Galata 35.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

ἢ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιίαν.

Διαλαμβάνουσα

Περίληψιν ἀπασῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἰατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογιῶν τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν. Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητήρια. Φαρμακευτικὰς δοκιμασίας. Φαρμακοποιίαν κτηνιατρικῆς, ὁμοιοπαθητικῆς. Θεραπευτικὸν ἐγκόλπιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

ΥΠΟ DORVAULD.

Ἐκδοσις 10ῃ ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχήματα ἐν τῷ κειμένῳ. Ἐνὲν ὀνόματολογία.

Εὐρίσκεται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ.

Ἀγγελίαι διὰ τὸν Γαληνὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ δδ. Πινγκοτῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY Karakeuy Deirmen Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἡμερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίες περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσει εἰς τὰ ἐν Ἑρῶπη καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Ἑρῶπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἶδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κκ. ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

Νικοσιδῆ. — Ἀντίδοτον κατὰ τῶν κακῶν τῆς νικοσιδῆς εἰς τοὺς καπνίζοντας ἀποτελεσμάτων. Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Γαληνοῦ.

ΠΙΚΡΟΠΗΓΗ EN BUDE
Rakoczy
 ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΣ
 ΤΩΝ ΛΑΒΑΦΩΝ LOSER

Τὸ αὐτόφωδὸν πικρὸν ὄν
 δὴν Rakoczy εἶναι ἐ-
 τῶν πλουσιωτέρων εἰς
 στερεὰ συστατικά ὑδά-
 των, ἅτε δὴ περιέχον ἐν
 10000 μέρ. κύτου 571
 μέρη στερεῶν συστα-
 τῶν καὶ προτιμάται εἰς
 τὰς νόσους τῆς κίτιο κοιλίας διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἄφρονον
 θεῖκον μαγνήσιον, γάτρων καὶ λίθων.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς πικροπηγὰς τὸ ὕδωρ
 Rakoczy θεωρούμενον παρ' ἀπάντων τῶν ἰατρῶν ὡς τὸ πρῶτον προ-
 τιμάται καθ' ἑς περιπτώσεις ἐνδείκνυται ἢ χρῆσις τῶν πικρῶν ὑδάτων
 διὰ καὶ ὡς τοιοῦτον συνιστάται καὶ ὑπὸ Ἀκαδημιῶν καὶ ὑπὸ ἰατρῶν
 ὡς ὑπὸ τῆς ἐν Βυταπέστ ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, τῆς ἐν Παρισίοις
 ἀκαδημίας τῆς ἰατρικῆς, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν Ranvel ἐν Παρισίοις, Charle-
 Ticheborn ἐν Λονδίῳ, Τρικυταφυλλίδου καὶ Mordtmann ἐν Κωνσταν-
 τिनουπόλει, Zoupan ἐν Ἀδριανουπόλει, Salem pacha ἐν Καίρῳ, Sch-
 uss ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Zissel καὶ Rokitausky ἐν Βιέννῃ, Seitz ἐν Μο-
 νάχῳ, Volt ἐν Κολωνίᾳ κλ.

Πωλεῖται ἐντὺς φιαλῶν προσφύτως ἐκάττοτε πληρουμένων παρ' ἅπα-
 σιν τοῖς καταστήμασιν τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων, τοῖς φαρμακείοις καὶ
 φαρμακωπορείοις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Α. Δ. Γεωργαντά. — *Στοιχεῖα ἱστορικοδικαστικῆς.* Τόμ. Α'. Ἀθη-
 ναί 1885. Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 32 πληρωτέα ἐπὶ τῇ
 παραλαβῇ τοῦ Α' τόμου. Εὑρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέλι —
 'Ο Β' τόμος ὑπὸ τῆς πιεστήριας.

*Κλινικὴ μελέτη ἐπὶ τῶν προδιαθετικῶν αἰτίων τῆς φθίσεως τῶν
 πνευμόνων, ὑπὸ Σπυρίδωνος Ἰω. Κανέλλη, ἰατροῦ. Εὑρίσκεται
 παρὰ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐμπόρων κ. Ἰω. Κανέλλη ὁδὸς Λιόλου ἀρ. 111
 τιμωμένη δραχ. 1.*

CH. FÉRÉ. — *Traité élémentaire d'Anatomie médicale du Système
 nerveux.* — Paris. 1886 I. V. in 8. avec 213 fig. dans le texte.
 Aux bureaux du progrès médical. Rue des Carmes 14. Prix.
 10 fr.

B. FOURNEVILLE. — *L'Année médicale.* (Huitième année) 1885. —
 Paris 1886. Chez Plon. Rue Garancière. No. 8. et 10. — Prix. 4. fr.